

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.729 van 11 februari 2003
in de zaak A. 97.284/XIV-580.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. VERGAUWE,
 kantoor houdende te 9940 EVERGEM,
 Belzeelsestraat 40

tegen :
 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
 2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 6 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 24 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 oktober 2000;

Gelet op het arrest nr. 103.498 van 12 februari 2002 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de memorie van antwoord van de eerste verwerende partij en de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 5 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERGAUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij het volgende uiteenzet in het verzoekschrift :

“Middelen tot nietigverklaring

Dat verzoekster, onverminderd alle middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad van State en thans uitdrukkelijk voorbehouden, nu reeds volgend middel wenst op te werpen.

Het weze duidelijk dat hetgeen gebeurd is en nog zou kunnen gebeuren een ernstig gevaar inhoud voor het leven van verzoekster.

Zoals reeds hoger gesteld, komt haar persoon in gevaar en is het voor verzoekster volstrekt onmogelijk om de bescherming van het openbaar gezag in te roepen te harer verdediging.

Deze bedreigingen zijn duidelijk ingegeven door redenen in de zin van de Conventie van Genève.

Aan deze feitelijkheid gaat de commissaris voorbij bij de beoordeling van het dossier van verzoekster.”.

Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord aanvoert wat volgt:

“Nopens de middelen

Verzoekster is van oordeel dat haar middel voldoende is uiteengezet in het verzoekschrift.

Het verzoek steunt op een schending van de conventie van Genève en een schending van de motiveringsverplichting zoals deze bepaald is in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen waarin vermeld staat dat ‘De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.’.

Verweerder besluit tot de kennelijke ongegrondheid van haar aanvraag gelet de bevestigende beslissing t.a.v. haar schoonvader, beslissing die gebaseerd is op het bedreiglijk karakter en de kennelijke ongegrondheid.

Verzoekster is net als haar familie een Roma zigeuner.

Dit wordt nergens in de bestreden beslissing vermeld.

De problemen, die dan toch onmiskenbaar bestaan t.a.v. Roma-zigeuners in Slowakije, zijn dan ook gebaseerd op hun etnie en vallen derhalve onder toepassing van de Conventie van Genève.

Daarenboven vinden de problemen ook hun oorsprong in de politieke activiteiten van de schoonvader.

De beslissing is dan ook onvoldoende gemotiveerd nu zij voorbijgaat aan deze feitelijkheid.

Daarenboven is de beslissing gesteund op het dossier van de schoonvader dat zoals hoger vermeld een bedrieglijk karakter zou vertonen.

Het bedrieglijk karakter dat dan toch de openbare orde raakt en aldus aanleunt bij een penaal aspect kan slechts vastgesteld worden nadat verzoekster zich hieromtrent heeft kunnen verdedigen op een correcte wijze.

Dit is manifest niet gebeurd.

Verzoekster heeft geen kennis bij de behandeling voor het commissariaat-generaal van dit dossier zodat er dan ook sprake is van een manifeste schending van de rechten van verdediging.

Verweerder had verzoekster dan ook moeten uitnodigen op een interview om zich hierop te kunnen verdedigen en zo nodig uitleg te kunnen geven.

Verweerder heeft het risico genomen een beslissing te nemen zonder de rechten van verdediging te respecteren waardoor de motivering op een onwettig motief steunt.

In de gegeven omstandigheden kan dan ook niet besloten worden tot een terechte beslissing en volhardt verzoekster in haar annulatievordering.

Voor zoveel als nodig wenst zij erop te wijzen dat er een manifeste ongelijkheid bestaat tussen verzoekster en de verwerende partijen nu verzoekster in de procedure telkens slechts over een termijn van 30 dagen beschikt om een verzoekschrift in te dienen (na een beslissing waaromtrent de tweede verwerende partij naar eigen goeddunken de termijn bepaalt).”.

Overwegende dat luidens artikel 20, tweede lid, 2/ van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een “uiteenzetting van de feiten en de middelen” dient te bevatten; dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden; dat de verzoekende partij het niet aan de Raad van State mag overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren; dat de aangebrachte uiteenzetting niet als een ontvankelijk middel kan worden verstaan;

Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord voor het eerst de schending van de motiveringsverplichting en de rechten van verdediging aanvoert; dat deze aangevoerde beginselen niet uit de vage en summiere bewoordingen van de in het verzoekschrift aangebrachte uiteenzetting kunnen worden opgemaakt; dat het geen middel van openbare orde betreft noch een middel dat de verzoekende partij niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren; dat het derhalve een nieuw middel is dat niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst in de memorie van wederantwoord kan worden aangevoerd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.